

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]
udvikling, ikke mindst i de dårligst stillede udviklingslande.

Det er endvidere det danske synspunkt, at EF's toldpræferencearrangement bør forbedres, således at udviklingslandenes eksportmuligheder og dermed valutaindtjening kan forøges. Dette kan f. eks. ske ved en udvidelse af kvotastørrelsen samt i indpasning af et større antal varer i arrangementet.

Der skal i de kommende måneder forhandles om EF's forhold til lande omkring Middelhavet og i Afrika. I forhold til Middelhavslandene søger man at samkøre det net af associeringsaftaler og præferenceaftaler, der i årenes løb er indgået mellem de hidtidige 6 EF-lande og disse lande. Over for Afrika skal EF forny sine associeringsaftaler og samtidig forhandle med de Commonwealthlande, der i forbindelse med Storbritanniens tiltrædelse kan vælge mellem forskellige former for tilknytning til EF.

Danmark erkendte ved tiltrædelsen af EF, at Fællesskabet har traditionelle forpligtelser over for disse lande, som også Danmark må tage del i. Men vi vil arbejde for, at aftalerne udformes sådan, at de ikke urimeligt belaster forholdet hverken til andre udviklingslande eller til andre industrilande. Aftalerne bør udformes under hensyn til de pågældende landes udviklingsgrad og må kunne stå for en prøvelse i G.A.T.T. Vi vil virke for, at EF i udformningen af sine indrømmelser undgår at diskriminere mellem ensartede varer fra forskellige udviklingslande.

Jeg skal dernæst omtale forholdet til statshandelslandene.

I topmødedeklarationen bekræftede EF sin vilje til med henblik på at fremme afspændingen i Europa at føre en fælles handelspolitik over for østlandene fra 1. januar 1973. Danmark har fortsat bilaterale handelsaftaler med østlandene, som for de flestes vedkommende udløber med udgangen af 1975. Indtil da vil der derfor ikke ske nogen væsentlig ændring i samhandelsforholdene. Ud over handelsaftaler har Danmark med de fleste østlande indgået aftaler om økonomisk-industrielt og teknisk samarbejde. Disse aftaler berøres ikke af Danmarks medlemskab af EF.

Danmark er indstillet på at medvirke til

at styrke bestræbelserne på at udvide det økonomiske og handelspolitiske samarbejde med statshandelslandene både inden for rammerne af EF's fælles handelspolitik og tosidigt gennem de industrielle samarbejdsaftaler. Det synes imidlertid svært at få østlandene til at yde modydelse til gengæld for lettelse i vilkårene for deres eksport. Flere af østlandene tøver med at ville anerkende EF. Det er heller ikke ligefrem befordrende for samarbejdet. Forhåbentlig kan den europæiske konference om sikkerhed og samarbejde, som også skal drøfte økonomisk samarbejde, bidrage til at mindske disse vanskeligheder. Fra dansk side er vi indstillet på at gøre vort til, at det sker.

På ministermødet i begyndelsen af april 1973 blev der opnået enighed om en handelsaftale med Norge, der indebærer, at Norge har fået en frihandelsordning med det udvidede EF, der svarer til den svenske aftale, med de tilpasninger som den norske erhvervsstruktur har nødvendiggjort. For Danmark har det været vigtigt, at der hurtigt blev opnået en tilfredsstillende løsning på de handelsmæssige problemer, som den markedspolitiske situation stillede Norge over for, og vi føler, at vor indsats i denne sag til fulde har bestyrket vor tillid til, at også små lande kan gøre deres indflydelse gældende i EF.

EF erkender og forstår de forudsætninger og bevæggrunde, der har fået en række europæiske lande til ikke på nuværende tidspunkt at ønske medlemskab af EF. Danmark vil aktivt arbejde for, at de indgåede frihandelsaftaler fuldt ud kommer til at virke efter deres hensigt, og at disse lande i videst muligt omfang får lejlighed til at deltage i EF-samarbejdet på områder af fælles interesse. En sådan åben indstilling fra EF's side vil være i hele Europas interesse. Valutasamarbejdet, som jeg tidligere har omalt, er et godt eksempel på et sådant samarbejde.

Af særlig interesse for Danmark er forholdet til de andre nordiske lande. Fra dansk side vil vi bestræbe os på, at disse lande fortsat kan opnå det efter deres egen opfattelse mest hensigtsmæssige samarbejde med EF.

Inden udgangen af 1973 skal der træffes beslutning om overgang til anden fase af arbejdet om etablering af den økonomiske